

30. června 2026 navštívila Dům Šance paní Ing. Ivana Anatová, radní Městské části Praha 1 pro sociální oblast a bezbariérovost. Lászlóvi při této příležitosti předala Ocenění za přínos komunitě Prahy 1. Do e-mailu nám následně napsala:

„Ocenění Projektu Šance je naprosto zasloužené. Vaší práce si opravdu vážím.“

Ač je konec roku nadohled, vážená paní, vážený pane, život v Projektu Šance rozhodně nezpomaluje. Spíš naopak. Rukodělná pracovní-terapeutická dílna je plná klientů, a když někdo odejde, zpravidla jeho místo brzy zaplní další zájemce. Když se Lászlův asistent Pavel v roce 2000 připojil k Projektu Šance, představoval si to vlastně docela jednoduše: pomůžeme s prací, pomůžeme s bydlením – a člověk může jít dál. Jenže časem pochopil, že skutečný problém většinou nespočívá v práci ani v bydlení. Mnohem důležitější je naučit „dítě ulice“ sociálním a pracovním návykům, které jim v životě často nikdo nepředal. A hlavně jim je předávat nenásilně, postupně a tak, aby je dokázaly přijmout za své. Některým klientům stačí málo. Vedle nás získají sebedůvěru, kterou dříve postrádali, a po několika měsících už dokážou pokračovat životem samostatně. Jiní potřebují několik let a mnoho dalších pokusů. Naše dveře ale zůstávají otevřené všem, kteří svou situaci skutečně chtějí změnit.

30. srpna proběhl v pražském Obecním domě benefiční koncert k 30 letům Projektu Šance. László nás s úsměvem upozornil, že on sám se snaží pomáhat vlastně už 31 let. Když ale musíte výroční koncert o rok odložit, čísla se vám jednoduše trochu rozutečou. Koncert měl nádhernou slavnostní atmosféru a těšíme se, až Vám ve vánočním dopise budeme moci ukázat alespoň několik fotografií. Na našem webu najdete také krásné video, které během večera vzniklo. Vedle Lászla přivítal Ondřej Havelka také mons. Václava Malého, emeritního pomocného biskupa pražského, a předsedu představenstva Obecního domu Mgr. Vlastimila Ježka. Ondřeje Havelku viditelně dojala i přítomnost Jiřího Suchého, letošního čestného hosta koncertu.

1.–2. Ďapka. Takhle se ta darebačka jmenuje. Popravdě jsme byli rádi, že se nám ji podařilo převést od původních majitelů do Domu Šance, kde se jí ujali naši bývalí klienti rukodělné pracovní-terapeutické dílny Lucka s Mirkem. Ďapka sice nikdy nebyla „dítě ulice“, ale v původním domově už bylo koťátek příliš mnoho. Takhle získala nový domov, kde ji mají také rádi – a kde se rychle zabydlela. Jako správné kotě přibližně hodinu řádí a další hodinu prospí.

3. Karel patřil v minulosti mezi naše úspěšné klienty. Postupně se vypracoval až k brigádě v hotelu Hilton, pomohli jsme mu s bydlením a krásných deset let žil samostatně a soběstačně. Ne všechny naše příběhy ale mají jednoduchý vývoj. Karel se po letech znovu ocitl mezi „dětmi ulice“ a chvílemi jako by nevěděl co dál, protože v pohodě neumí žít každý... Díky Lászlově nekonečné trpělivosti s ním proto začínáme znovu. Opět jsme mu pomohli s bydlením, první šanci si bohužel rychle pokazil, ale dveře ještě úplně zavřené nejsou. Doufáme, že další příležitost už dokáže využít ve svůj prospěch.

4. Ani s Markem to László nemá jednoduché. Z ulice se s naší pomocí také vypracoval až k brigádě v hotelu Hilton, jenže vydělané peníze ani příležitosti, které dostával, nedokázal využít ve svůj prospěch. Někdy nám pak nezbyvá než udělat krajní krok a podporu ukončit. Marek se proto vydal „domů“. Jenže když rodina sama žije na ubytovně, těžko může nabídnout stabilní zázemí – a už vůbec ne to emocionální, které mladý člověk při dospívání potřebuje. Po čase se Marek vrátil a požádal, zda by mohl znovu docházet do naší rukodělné pracovní-terapeutické dílny. A najednou jako by v sobě našel sílu lépe odolávat pokušením, kterých je zvláště v Praze na každém kroku dost. Pořád mu vysvětlujeme, co k čemu vede a na co si má dávat pozor. Co bude dál? Nevíme. Ale pokud si Marek nechá poradit, mohl by své neúspěchy překonat. A v Lászlových rukou by se to nestalo poprvé.

5. Michalovi jsme v minulosti museli několikrát odmítnout dokonce i pomoc ve streetworkcentru, protože přicházel ve stavu, ve kterém jsme mu naše služby poskytnout nemohli. Dost ho tehdy překvapilo, že se nemohl ani umýt nebo se najíst. Dveře ale nikdy nebyly úplně zavřené. Vždycky věděl, že pokud přijde ve stavu, kdy nebude utápět svůj život v alkoholu „jako na útěku od reality“, pomoc dostane. Nějakou dobu to vypadalo, že je všechno ztraceno. Jenže život si dokáže najít vlastní cestičky a László to s Michalem zkouší znovu. V mezitím trochu dospěl, lépe chápe svoje tíživé dětství, a tak doufáme, že tentokrát už jako mladý muž svou šanci využije.

Projekt Šance se snaží 31 let pomáhat českým „dětem ulice“. Díky podpoře dárců provozujeme streetcentrum, kde funguje program První pomoc v nouzi, a Dům Šance, jehož hlavním programem je pracovní terapie, díky které se už mnoho mladých lidí dostalo z ulice. Mají práci, domov a RODINU. Díky Vaší pomoci můžeme pomáhat. Děkujeme Vám.

www.ProjektSance.cz

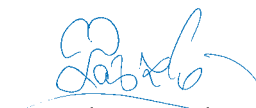
Naše poslání: *Pomáháme „dětem ulice“ postavit se na vlastní nohy.*

Vedle rukodělné pracovní-terapeutické dílny běží bez přestávky také náš program PRVNÍ POMOC V NOUZI ve streetworkcentru. Je určený lidem, kteří zatím nejsou připraveni svůj život zásadně měnit, ale základní pomoc potřebují právě teď. Dvě pračky a dvě sušičky jsou prakticky neustále v provozu, stejně jako sprcha. A samozřejmě se klienti těší i na něco teplého k jídlu – i kdyby to měla být „jen“ nudlová polévka z pytlíku. S potravinami se nám letos rozhodla pomoci Nadace ORLEN Unipetrol, která pro Projekt Šance uspořádala potravinovou sbírku. Udělala nám velkou radost a její výsledek budeme využívat při každodenní pomoci klientům v následujících měsících.

Poslání Projektu Šance pro české „děti ulice“ pokračuje, vážená paní, vážený pane, a pokud by bylo ve Vašich možnostech podpořit nás,

prosíme Vás o pomoc.

Za Projekt Šance Vás srdečně zdraví
a Pavel za autory dopisu.

László Sümegh,
předseda

KULTURNĚ - OSVĚTOVÉ
PORADENSKÉ CENTRUM
Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
Tel. / Fax: 02 / 22 21 17 97

1. Sochy moai, které nám do vánočních aukcí věnuje Ing. Pavel Pavel – muž, který slavné sochy na Velikonočním ostrově „rozchodil“ (jeho obdivovatelé dokonce tvrdí, že roztančil:) – mají každoročně velký úspěch. Na jaře jsme jednu z nich instalovali panu Milanovi Haganovi, který tak má dnes svůj vlastní kousek tajemna z Velikonočního ostrova na své zahradě. Velkou radost mu udělalo i osobní setkání s Pavlem Pavlem, kterého na slavnostní předání doprovodil pan László.

2. O prázdninách navštívil Dům Šance a naši rukodělnou pracovní-terapeutickou dílnu pan Ing. Jan Bernklau, jehož firma Sofim podporuje Projekt Šance téměř 25 let. O naši práci a pomoc „dětem ulice“ se dlouhodobě zajímá, a tak měl tentokrát možnost podívat se, jak naše každodenní pomoc probíhá.

3. 16. srpna se pan László setkal se Šrí Brahmanem, který nedávno přijal nové duchovní jméno a vysoký titul Brugu Bramha Svámí. V Indii se stal nejvyšším představitelem Brugu Maháriši Píthamu – duchovní autoritou, jejíž postavení lze pro českého čtenáře velmi zjednodušeně přirovnat k postavení pontifika. Projekt Šance je mostem od českých dárců k indickým sirotkům i opomíjeným seniorům, kterým tamní ášram pomáhá.

4. Položku číslo 15 nám do letošní charitativní aukce Umělci „dětem ulice“ věnovala společnost Subfossil Oak, zastoupená panem Markem Nogou, který vážil cestu až z Ostravy, aby nám tento mimořádný dar osobně představil i ve filmovém studiu. Jde o artefakt s nejvyšší vyvolávací cenou v historii našich aukcí. Když si ale uvědomíte, že subfossilní dubová hůl pochází ze stromu, který dost možná pamatuje dobu, kdy po naší planetě chodili mamuti, nelze se výši její vyvolávací ceny vlastně divit.

Na www.aukcesance.cz najdete výběr ze 114 položek, které letošní aukce nabízí.